

[Christophersen]

som det også fremgår af det brev, der er offentliggjort i dagspressen, fra den socialdemokratiske partisekretær, senest den 25. januar.

Kort sagt, vi står her over for en situation, hvor centraladministrationens embedsmænd er inddraget i en socialdemokratisk valgkamp, og det fremgår i øvrigt også klart af en række af de notater, der er udarbejdet, at sådan opfatter centraladministrationen også selv sagen. Jeg kan henvise til et af de notater, der er kommet, udarbejdet i arbejdsministeriet af beskæftigelsessekretariatet; det er af 24. januar og har følgende overskrift:

»Valgkampsnotat om kommunal produktion af solfangere i Hobro kommune som beskæftigelsesprojekt.«

Eller jeg kan nævne et andet notat fra kulturministeriet, hvor der som overskrift står:

»Notat om enkeltsager til brug ved valgkampagnen forud for kommunalvalget, Industrimuseet Horsens.«

Eller et tredje, som har følgende overskrift:

»Notat om enkelte sager til brug ved valgkampagnen forud for kommunalvalgene i Glamsbjerg.«

Den politiske karakter af materialet fremgår også af et andet notat. Det er et, som stammer fra undervisningsministeriet, og dér har man i det materiale, der er udleveret, bl. a. indlagt noget, som klart har været et fortroligt håndpapir til undervisningsministeren; i det oplyses nemlig, hvem det er, der har stillet et bestemt spørgsmål i folketingets undervisningsudvalg, noget, som jo er fortroligt stof, og som klart ikke må offentliggøres. Ikke desto mindre er det altså videresendt til Socialdemokratiets Nyheds-Tjeneste med oplysning om, at et sådant spørgsmål er stillet af min partifælle hr. Bertel Haarder. Også det antyder klart, hvad materialet er tænkt brugt til.

Derfor er der overhovedet ingen diskussion om sagens karakter. Det er klart uacceptabelt, og sådan har jeg egentlig også opfattet statsministerens svar, da vi havde spørgetid her. Jeg opfattede statsministerens svar sådan, at det var en uforbeholden undskyldning, vi fik. Det var et løfte om, at det aldrig mere ville gentage sig, og jeg går ud fra, at det også følges op med, at man meddeler centraladministrationens embedsmænd, at de selvfølgelig ikke kan være tjenstligt forpligtet

hverken til denne form for særlig politisk indsats eller dermed beslægtede former.

Jeg er enig i det, som andre har sagt, at ellers ender vi i en tilstand, hvor embedsmændene er politiske, og hvor det bliver helt umuligt at skelne mellem et politisk parti, der har regeringsmagten, og centraladministrationen, hvor efterhånden de vandtætte skodder, der skulle være, helt er forsvundet.

Jeg må gå ud fra, at når statsministeren her fra folketingets talerstol i sidste uge kom med en undskyldning, er den ment sådan, og at vi altså ikke ser en gentagelse af det, der er sket her. Men det er klart, at jeg da finder lejlighed til i dag at udtrykke min og vores skuffelse over, at et regeringsparti kan forfalde til den her slags ting. Det er noget, som er med til at svække tilliden til folketinget, selvfølgelig i særlig grad tilliden til regeringen, men det falder tilbage på os alle sammen. Det er med til at bekræfte det sørgelige indtryk, mange mennesker har af, hvordan politikere arbejder, og det er altså en skyld, som regeringen og især regeringens chef må tage på sig, for det er klart, at denne altomfattende, systematiske indsamling ikke har fundet sted uden statsministerens vidende og klare tilsagn. Det er også klart dokumenteret. Også det skal siges i dag.

John Winther (KF):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Espersen, sagde i sit indlæg her i dag, at han var overrasket over, at vi skulle have denne debat, for vi havde jo fået ganske klare tilkendegivelser fra regeringens chef, da sagen kom frem i folketingets spørgetid forleden onsdag.

Jeg vil ikke sige, at en debat som denne er overflødig, for der er da rejst mange ting i forbindelse med den, som det nok kan være på sin plads at se nærmere på. Men jeg vil måske nok sige til fremskridtspartiet, at man er lovlig tidligt ude, efter at sagen nu er blevet bragt frem. Forholdet er bl. a. det, at disse spørgsmål og svar, som det blev tilkendegivet skulle stilles til rådighed for udvalgene, endnu ikke i fuld udstrækning er stillet til rådighed for de pågældende udvalg.

Jeg vil godt have lov til at sige ved denne lejlighed til statsministeren som ansvarlig for regeringens førelse, at vi ønsker i og for sig ikke, at alt dette materiale bliver sendt til de